

pagteren tilladt at overdrage Forpagtningen til en Anden uden Cierens Samtykke, saaledes at — det maa være det ærede Medlems Mening — det var udelukket, at Forpagteren kunde skræve sig denne Ret i Contracten. Man skulde altsaa med andre Ord indføre en Bestemmelse i Lovforslaget om, at det ikke skulde være Forpagteren tilladt at skræve sig Retten til at overdrage Forpagtningen til Andre; men jeg troer, at det vilde være en saa væsentlig Forandring af Lovforslagets nuværende Indhold, at det vilde kunne berede Ovenalvorlige Vanskeligheder. Jeg troer nemlig, at man fra den anden Side vil lægge megen Vægt paa, at der ikke gives Forpagteren en saadan Ret til ganske vilkaarligt, om det skal være strax efter Forpagtningsforholdets Begyndelse, at kunne overdrage Forpagtningen til Andre og at kunne betragte hele Sagen blot som en Speculation. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (H. C. D. Müller) meente vel, at denne hans Opfattelse fandt en væsentlig Støtte i § 4, hvorefter Forpagtningsretten i visse Tilfælde, naar Forpagteren dør, bliver stillet til Auction og overdragen til Trediemand, uden at Bortforpagteren kan modsætte sig det; men dette kan jeg paa ingen Maade indrømme; thi Et er ganske sikkert dette, at Bortforpagteren maa finde sig i, naar Forpagteren dør, at det da maaskee bliver nødvendigt at sætte Forpagtningsretten til Auction, for at Forpagtningens 50aarige Charakter kan skee Fyldest; et Andet er, at han skulde finde sig i Noget, der i og for sig dog er stridende mod hele Forpagtningsforholdets Væsen og Natur, nemlig, at Forpagteren strax, eller naar som helst han vilde, skulde uden Videre kunne overdrage Forpagtningen til Andre. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem endvidere opfaste om, hvorledes man skulde opfatte det Forhold, naar Bortforpagteren betingede sig at svare en ringere Rente af den Sikkerhed, som Forpagteren havde stillet, end selve Papiernes Værdi førte med sig, saa seer jeg ikke, at dette kan frembyde nogen videre Vanskelighed. Det forekommer mig, at det ligefrem maa betragtes som et Tillæg til Forpagtningsafgiften, naar han be-

tinger sig at svare en mindre Rente end den, Papierne give, og da det nu staaer Parterne aldeles frit for at bestemme Forpagtningsafgiften saa høit eller saa lavt, de ville, saa staaer det dem altsaa ogsaa frit for at indlade sig paa det af det ærede Medlem berørte Forhold, naar der kun ikke derved gjøres noget Brud paa de Regler, her opstilles om Forholdet mellem Forpagtningsafgiftens Størrelse i de forskellige Aar. Hvis de derimod vedtoge Noget, hvorved de omgik Bestemmelserne om, at Forpagtningsafgiften efter 9 Aars Forløb kun maa sjerne sig $\frac{1}{5}$ fra det, som den er i de første 9 Aar, ja, saa maatte det kunne tilfidesættes ved Domstolene; anderledes skjønner jeg ikke. — Jeg var saa uheldig ikke at kunne være tilstede ved Begyndelsen af Forhandlingerne, og jeg hørte derfor ikke det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Holtstein), men, efter hvad der flere Gange er blevet hentydet til under Forhandlingerne, maa jeg antage, at der fra det ærede Medlems Side er blevet reist en Indvending imod, at § 3 ikke omtalte en Ret for Forpagteren til i levende Live at afstaae Forpagtningen til sin Wgtesfælle, og, hvis jeg ikke har misforstaaet dette, vil jeg sige, at det forekommer mig, at der i denne Betragtning ligger Noget, som under visse Forhold er af Betydning. Naturligviis vil der, naar der er Formueskæleskab imellem Parterne — hvad der jo i Reglen er Tilfældet — ikke blive Spørgsmaal om noget Saadant. For det Første kunde man jo tænke sig, at der ikke er Formueskæleskab imellem dem — det er rigtignok Noget, som sjældent er Tilfældet hos Folk i saadanne Livsstillinger, at de søge Forpagtning af Bøndergaardene paa 50 Aar —, men der er ogsaa en anden Ting, som er af stor Betydning, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes det vil gaae i Skilsmissetilfælde mellem Parterne, og her kommer jeg da ind paa den Anke, som jeg har mod Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse, nemlig, at der er visse Tilfælde, som det ikke har taget Hensyn til. Det er forresten med frit Forsæt, at der er visse Dele af Forholdet, som man i Landsthinget ikke har